

στικῆς αὐτῆς διαθεβαιώσεως τῶν αἰσθημάτων της, ὑπὸ ἐπιβλητικῆς ἰσρέως; Ὡς ἀληθῆς ἱερεὺς εἶτα ὁ ἀγορητὴς ἀνατυλίσσει λαμπρὰν θεωρίαν περὶ τῆς εἰρήνης, θεωρίαν μεγάλην συνδυάζουσαν τὰ ὑψηλὰ ἀποφθέγματα τοῦ θεο-ανθρώπου, καὶ τὰς θελκτικὰς ἰδέας τοῦ συγγραφέως τῶν «Ἀθλιῶν». Εἶτα ἀναδείκνυται ὁ σοφὸς χαρακτὴρ τοῦ ἀγορευόντος. Προέδρου ἐν ταῖς λαμπραῖς παρατηρήσεσιν ὅς ἐκφέρει ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος, λαμβάνων ὡς βάσιν οὐχὶ ἀόριστα ἀντικείμενα, ἀλλὰ τὰ πράγματα, καὶ κρίνων ὑπὲρ τοῦ μέλλοντός μας διὰ τῆς ἀναπτύξεως τῶν τεχνῶν μας, τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῆς γεωργίας μας. Εἰς τὸ τελευταῖον τοῦτο στοιχεῖον τῆς προόδου μας ἐπέμεινε ὁ σοφὸς ἀγορητὴς, καὶ ἐκφράζει ἐπαίνους ὑπὲρ τῆς ὅλης Ἑλλάδος, καὶ θαυμασμὸν ὑπὲρ τῶν μεσημβρινῶν μερῶν της. Εἰς τὸ ὄνομα τῆς Πελοποννήσου μας, δεχομένης τὰ μεγαλειότερα αἰσθήματα τοῦ πολυμαθοῦς Δόκτωρος, τὸ αἰσθητὴ μου ἐξεγειρεται, ἡ καρδιά μου σκιρτᾷ, καὶ διαρρήγνυμαι εἰς ἐπευφημίας, καὶ χειροκροτήματα, τῶν ὁποίων ἡ μανιῶδης σφοδρότης ἠνάγκασε τὰ ἀπειρα τοιούτων ἐνθουσιασμῶν lavender χειρόκτιά μου νὰ διαρράγῳ-σιν, αἰονεὶ ἐκδικούμενα τὴν βάρβαρον κατ' αὐτῶν συμπεριφορὰν μου.

* *

Εἶτα ἀνέρχεται τὸ βῆμα ὁ κ. Τζικαλιώτης, αἰσθηματικώτατος Ἕλληνας, λαμπρὸς χαρακτὴρ, καὶ ἀγορεύει μετ' αἰσθήματος. Οὗτος κατὰ πρῶτον ἐκφράζει τὴν εὐγνωμοσύνην του πρὸς τὸν Κύριον Χατζόπουλον καὶ τὴν Κυρίαν διὰ τὴν εὐγενῆ πρωτοβουλίαν ἣν ἔλαβον πρὸς διοργάνωσιν τῆς ἐπισήμου ἐκείνης ἑορτῆς, σκοπούσης τὸ Ἔθνος καὶ τὸν βασιλέα του. Εἶτα διὰ καλλίστων ὄρων διερμηνεύει τὰ αἰσθήματα τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὸ Ἀγγλικὸν Ἔθνος, καὶ ἐν τῷ μέσῳ χειροκροτημάτων διακηρύττει ὅτι ἡ εὐγνωμοσύνη τοῦ Ἔθνους ἡμῶν πρὸς τὴν Ἀγγλίαν, καὶ πρὸς πᾶν ὅ,τι συνέχεται μετὰ τῆς Ἀγγλίας εἶναι ἀπερίοριστος.

* *

Ἀμέσως μετὰ τὴν ἀγόρευσιν ταύτην ἠναγκάσθη νὰ αἰσθανθῶ αἰφνιδικῶς εὐάρεστον ἐκπληξιν. Βλέπω ἐπὶ τοῦ βήματος τὸν ἐμμανῆ φιλέλληνα, τὸν λαμπρὸν ἀνταποκριτὴν τῶν «Daily News», τὸν προσφιλῆ ὁμοτράπεζον τῶν Willis's Rooms, τὸν Σκίινερ. Μετὰ τὸ ἀφελὲς ὕψος του, μετὰ τὰς ἀβιάστους ἐκφράσεις του, μετὰ τὸ ἀπαράμιλλον αἰσθητὴ του, αὐτὸς ὁ ἐγκλειῶν περισσότερο φιλελληνισμὸν παρὰ δέκα Ἕλληνας, ὁ γενναῖος μαχητὴς, καὶ αἰσθηματικὸς ἀνταποκριτὴς ἐν τοῖς Κρητικοῖς, ὁμιλεῖ μετὰ τῆς ἀπλοικῆς ἐκείνης καὶ ἀνεκφράστου χαρᾶς παιδίου εὐρόντος τὴν μητέρα του. Ὁ ἀρχαῖος τῆς Ἑλλάδος λατρευτῆς, ὁ παρακολουθήσας καὶ προσάπισας αὐτὴν ἐν ὅλοις τοῖς κινδύνοις καὶ ἐν ὅλαις ταῖς δυστυχίαις της, οὕτινος τὰς φιλελληνικὰς δάφνας ἐμάρανεν ἢ σκιά τῶν ἀριστοκρατῶν φιλελλήνων, εἶναι ἤδη ἐν τῇ δόξῃ του. Εὐρίσκει

εὐκαιρίαν ν' ἀναφανῆ, ν' ἀκουσθῆ καὶ πάλιν, καὶ νὰ διαρρήξῃ τὴν φωνὴν του ἐντὸς τῆς πολυτελοῦς ἐκείνης αἰθούσης, καθὼς διέρρηξε τὸν κάλαμόν του, καὶ τὴν κἀραμπι-καρ του ἐπὶ τῶν βράχων τῆς αἰμοσταγοῦς νήσου. Δὲν τὸν ἀρκοῦσιν αἱ ὠραῖαι Ἀγγλικαὶ ἐκφράσεις του, ὅχι! νομίζει ὅτι εἶναι βεβήλωσις νὰ προφέρῃ ἄλλην γλῶσσαν ἐκτὸς τῆς Ἑλληνικῆς, καὶ προσπαθεῖ νὰ συγκάλεσῃ ὅλας τὰς Ἑλληνικὰς φράσεις του, καὶ βασανίζει τὴν μνήμην του καὶ τὴν κρίσιν του ὅπως εὕρῃ τὴν καταλληλοτέραν, καὶ τέλος μετὰ θριάμβου, μετ' ἐνθουσιασμοῦ, μετ' ὑπερφανίας ἀκούεται λέγων Ἑλληνιστὶ «Κάλλιο ἓνα καὶ ἓς τὸ χέρι, παρά πέντεκα καὶ καρτέρει». Καὶ ἐν ᾧ οἱ παρ' ἐμὲ Ἀγγλοὶ ρίπτοντες πρὸς τὸν ἀγορητὴν βλέμμα θαυμασμοῦ καὶ ζηλοτυπίας, μοὶ ἐξήκουν τὴν σημασίαν τῆς φράσεως ταύτης, αὐτὸς ἐξήστραπτεν ἐπὶ τῷ θριάμβῳ του, καὶ κατέληγεν ὡς ἐξῆς: «Ἡ ἡμέρα αὕτη, εἶναι μία ἐκ τῶν εὐτυχιστέρων ἡμερῶν δι' ἐκείνους οἵτινες, ὡς ἐγὼ, δύνανται ν' ἀναμιμνήσκωνται τοὺς χρόνους καθ' οὓς μόλις ἀμυδρὰ ἐλπίς ὑπέφωσκεν ὑπὲρ τῆς ἐπεκτάσεως τῆς Ἑλλάδος.»

(*Ἐπεται συνέχεια)

Timeson

Ἡ ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΟΥ ΑΠ' ΑΘΗΝΩΝ ΕΙΣ ΠΕΙΡΑΙΑ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΥ

Γνωστοποιεῖ ὅτι

Ἀπὸ τῆς 9 Μαΐου αἱ ἀμαξοστοιχίαι θ' ἀναχωρῶσι διερχόμεναι διὰ Φαλήρου:

Ἐκ Πειραιῶς τὴν 4.35, 5.05, 5.35, 6.05, 6.35, 7.05, 7.35, 8.05, 8.35, 9.05, 9.35, 10.35, 11.35 π. μ.
12.35, 1.35, 2.35, 3.05, 3.35, 4.05, 4.35, 5.05, 5.35, 6.05, 6.35, 7.05, 7.35, 8.05, 8.35, 9.35, 10.35, 11.35 μ. μ.

Ἐξ Ἀθηνῶν τὴν 5, 5.30, 6, 6.30, 7, 7.30, 8, 8.30, 9, 9.30, 10, 11, 12 (μεσημβρίας).
1, 2, 3, 3.30, 4, 4.30, 5, 5.30, 6, 6.30, 7, 7.30, 8, 8.30, 9, 10, 11, 12 (μεσονυκτίου).

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐνάρξεως τῶν θεατρικῶν παραστάσεων ἐν Φαλήρῳ μέχρι τέλους αὐτῶν θέλουσιν ἀναχωρῆ καὶ αἱ ἐξῆς ἀμαξοστοιχίαι:

Ἐκ Πειραιῶς τὴν 9.05, 10.05, 11.05, μ. μ.

Ἐξ Ἀθηνῶν τὴν 9.30, 10.30, 11.30 μ. μ.

Ἐν ἀνάγκῃ θέλουσιν ἀναχωρῆ **ἐκ Φαλήρου** δι' Ἀθῆνας ἑκτακτοὶ ἀμαξοστοιχίαι καὶ μετὰ τὸ μεσονύκτιον.

Εἰς Μοσχάτον θέλει σταματᾶ ἡ ἐκ Πειραιῶς ἀμαξοστοιχία τῆς 6.35 π. μ. καὶ 6.35 μ. μ. καὶ ἡ ἐξ Ἀθηνῶν τῆς 7 π. μ. καὶ 3 μ. μ.

ΟΙΝΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, ΚΑΤΑΑΛΗΛΟΤΑΤΟΙ ΔΙΑ ΘΕΡΙΝΗΝ ΕΠΟΧΗΝ.—ΧΩΡΙΣ ΠΡΟΣΘΕΤΟΝ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑ.—ΔΡΟΣΕΡΟΙ.—ΑΠΑΡΑΜΙΛΛΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΕΥΣΙΝ.—ΚΑΛΟΙ ΔΙ' ΑΝΔΡΑΣ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΑΣ.—ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΟΙ ΟΙΝΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

(Κεντρικὴ ἀποθήκη, Ὀδὸς Σταδίου, ἀπέναντι τοῦ Ταχυδρομείου).